

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 860 din 08.12.2021

Dosar nr: 425/ 2020

Petiția nr: 3516/15.06.2020

Petent:

Reclamat: Lidl Romania Magazin localitatea Roșu

Lidl Romania SRL

Obiect: petentul reclamă condiționarea accesului în incinta spațiului de vânzare al magazinului Lidl situat în Loc. Roșu, de purtarea măștii, indiferent de situație.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele și sediul părții reclamate/martorilor

2. Lidl Romania Magazin localitatea Roșu cu sediul în Localitatea Roșu, Str. Rezervelor nr. 71, Jud. Ilfov.

3. Lidl Romania SRL cu sediul în București, Sector 1, Str. Cpt. Av. Alexandru Șerbănescu nr 58 A

II. Procedura de citare a părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000R privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa nr. 3516/27.07.2020 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 4526/27.07.2020 au fost citate părțile reclamate, părțile fiind înștiințate de faptul că, având în vedere situația evoluției epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-Cov2, au posibilitatea de a trimite în scris puncte de vedere/ note scrise/ completări la petiție, precum și orice alte acte sau dovezi/ probe, soluționarea speței urmând a se face în lipsă, cu acordul părților din dosar, acestea având un termen de comunicare a modalității asupra căreia decid în legătură cu audierea părților conform procedurii comunicate în adresă (filele 7-9 la dosar).

6. Prin adresa înregistrată cu nr. 5256/28.08.2020 partea reclamată a depus un punct de vedere (filele 10-15 la dosar).

7. Prin adresa nr. 5657/17.09.2020, s-a comunicat petentului punctul de vedere depus de partea reclamată (fila 16 la dosar).

8. Petentul nu a mai depus la dosar note sau concluzii scrise sau alte documente.

9. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentului

10. Prin adresa nr. 3516/15.06.2020, petentul sesizează Consiliul cu privire la condiționarea accesului în incinta spațiului de vânzare al magazinul purtarea măștii, indiferent de modalitate.

11. În fapt, petentul arată următoarele:

11.1 În data de 31.05.2020, în jurul orelor 13:00, acesta s-a deplasat către magazinul Lidl situat localitatea Roșu, pentru a face cumpărăturile.

11.2 În momentul în care a dorit să intre în magazin acestuia i s-a atras atenția că nu poartă mască. Petentul a replicat că are o problemă cu respirația și că nu poate purta mască, considerând-o dăunătoare pentru sănătatea lui personală. De asemenea, petentul a arătat angajatei oameni care se plimbau cu masca sub nas sau pe sub gură, mod de purtare care era echivalent cu nepurtatul măștii astfel că dacă ei au voie să se plimbe așa nu este nici o diferență între aceștia și petent.

11.3 Se arată că ulterior a venit managerul magazinului căruia petentul i-a transmis că dacă nu aplică uniform regula pentru toți înseamnă că nu este nicio politică a companiei, așa că va intra în magazin să își facă cumpărăturile.

11.4 Petentul a intrat în magazin și a început să își pună cumpărăturile în coș iar la un moment dat acesta a fost înconjurat de șase agenți, personaje care fără să se legitimeze și fără să își decline intenția, l-au acuzat ca face scandal în magazin, fiind deranjați de faptul că în acel moment un grup de clienți care treceau pe acolo au înjurat și au scuipat în direcția petentului, gest cu adevărat periculos din punct de vedere epidemiologic care ar fi putut pune în pericol pe toți angajații și clienții magazinului.

11.5. Petentul le-a comunicat agenților că nu părăsește magazinul până când nu își achită cumpărăturile iar dacă aceștia îl invită afară, vor trebui să se legitimeze și să îi prezinte un temei legal pentru care este obligat să părăsească magazinul.

11.6 Văzând comportamentul abuziv al celor șase agenți care se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu, petentul a încercat să scoată telefonul și să înregistreze discuțiile, moment în care unul dintre agenți a zis: *"bă da ce stăm noi la discuții cu ăsta, luați-l pe sus, ia puneții băi alea (nr cătușele)"* și au și trecut la fapte încercând să îi pună mâinile la spate.

11.7 În momentul în care petentul le-a spus agenților că vrea să i se citeze un temei legal pentru imobilizarea lui, nepunând să îi ceară să accepte supunere necondiționată, unul dintre agenți l-a oprit pe colegul lui care voia să pună cătușele țipând la acesta: *n ăc atsa ăf un iăb"-avem... băi ești nebun...*

12. Petentul consideră că cele spuse de el în legătură cu necesitatea respectării unor norme legale imperative și a unor drepturi constituționale au enervat cumplit pe agenții de pază aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în special pe unul dintre ei cu o constituție foarte solidă astfel că l-au târât pur și simplu pe petent, trăgându-l de haine

și de păr în afara magazinului, în timpul actului de agresiune, petentul pierzându-si cumpărăturile făcute și scăpând telefonul din mână

13. Ajunși în afara magazinului, petentului i s-a cerut să se legitimeze iar unul dintre agenți a replicat că *"Lidl are dreptul să își selecteze clienții, si tu nu mai ai voie în Lidl aici"*, insistând că *"temeiul lor este politica lui Lidl de a-si selecta clienții si că petentul nu mai are voie sa intre la acel magazine, în caz contrar urmând a fi arestat."*

14. În susținerea situației faptice, petentul solicită CNCD să se ceară înregistrările cu toate mijloace video si audio care au surprins integral incidentul din magazin, aceste înregistrări fiind stocate pe o perioadă limitată de timp.

15. În continuare, petentul arată că , potrivit dispozițiilor art. 15 alin. (1) și art. 16 alin. (1) din Constituția României și ale prevederilor art. 1 alin. (2) lit. f) din OG nr. 137/2000, în situația în care dreptul de acces al persoanelor în incinta spațiului de vânzare al unui operator economic este supus unei condiții, operatorul economic trebuie să ia toate măsurile legale pentru a se asigura că criteriile în raport de care se apreciază ca fiind îndeplinită condiția nu sunt unele discriminatorii.

În acest sens se apreciază că condiționarea accesului în incinta spațiului de vânzare al magazinului, de purtatul unei măști sub nas sau sub gura, mod de purtare care era echivalent cu nepurtatul măștii, în condițiile în care petentul le-a transmis că are o problemă cu respirația astfel că nu poate purta mască, aceasta fiind dăunătoare pentru sănătatea lui constituie un act de discriminare, întrucât criteriile utilizate nu sunt transparente și nici veridice.

Concret, personalul operatorului economic poate, astfel, în mod absolut discreționar [prin utilizarea, în realitate, a altor criterii de selecție] să "trieze" persoanele ce doresc să intre în incinta spațiului de vânzare. Astfel, deși chiar normele invocate prevăd excepții de la obligativitatea purtării măștii, fără o analiză individuală a fiecărui caz, prepușii agentului economic Lidl Discount intervin cu violență și interzic accesul unor cetățeni în incinta magazinelor, în acest fel anumitor persoane fiindu-le refuzat în mod nejustificat accesul în incinta spațiului de vânzare al operatorului economic, beneficiind de un tratament inechitabil în raport cu celelalte persoane cărora li s-ar permite accesul, fără a li se oferi soluții alternative pentru a se evita acte de discriminare.

16. În concluzie, petentul consideră că compania instituie un tratament profund discriminatoriu ce se impune a fi sancționat și solicită luarea măsurilor legale care se impun în raport de situația expusă.

17. La dosar nu au fost depuse alte înscrisuri în susținerea celor declarate de petent.

Susținerile părții reclamate

18. Prin adresa nr. 5256/28.08.2020, partea reclamată a depus la dosar un punct de vedere, prin care arată următoarele:

18.1 Cu privire la obiectul petiției, partea reclamată consideră că petiția este neîntemeiată și nefondată deoarece conform prevederilor Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor aprobată prin Ordinul nr. 144 din 11 aprilie 2008, la art. 28, respectiv art. 29 se prevede că competența de soluționare a petițiilor de către CNCD este stabilită prin OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare iar din coroborarea art. 2 alin. 1 și alin 2, art. 3 și art. 15 din

OG nr. 137/2000 pentru a se constata o discriminare, trebuie analizate următoarele aspecte:

- * existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;
- * existența unui criteriu de discriminare;
- * tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;
- * tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

Parte reclamată consideră că în cazul de față nu există un criteriu anume pe baza căruia s-ar fi înfăptuit presupusa "*discriminare*", iar din conținutul petiției introduse, nu reiese încălcarea de către partea reclamată a dispozițiilor OG nr. 137/2000, nereieșind așa zisul tratament discriminatoriu invocat.

18.2 În cadrul petiției se afirmă că motivul pentru care petentul se consideră discriminat este acela că nu i s-a permis să efectueze cumpărături fără a purta mască de protecție. Or, în contextul existenței unui cadru legal care stabilește în mod clar și imperativ obligația purtării măștii de protecție, pe durata stării de alertă, în spațiile publice închise, spațiile comerciale și la locul de muncă (art. 1 din Ordinul nr. 874/22.05.2020), tocmai permiterea accesului petentului în magazin fără mască de protecție, dincolo de faptul că ar fi implicat încălcarea prevederilor legale aplicabile, ar fi creat fără doar și poate, un tratament discriminatoriu cu privire la ceilalți clienți care purtau masca de protecție, respectând în acest mod prevederile legale aplicabile.

19. În fapt, se arată că:

19.1 La data de 31.05. 2020, petentul s-a deplasat la magazinul Lidl situat în Localitatea Roșu, în vederea efectuării cumpărăturilor, când a fost identificat de către agentul de pază fără a purta masca de protecție, încălcând astfel dispozițiile art. 13, lit. a) din Legea nr. 55/2020, art. 1, pct. I din Anexa 1 la HG nr. 394/2020 și art. 1 din Ordinul comun al Ministrului Sănătății și Ministrului Afacerilor Interne.

19.2 Agentul de pază a abordat petentul și a solicitat acestuia să folosească în interiorul magazinului masca de protecție. Având în vedere refuzul clientului, precum și atitudinea acestuia, agentul de pază a solicitat prezența unui reprezentant al magazinului. Astfel, deși petentului i s-a adus la cunoștință necesitatea respectării obligației legale, acesta a refuzat să se conformeze, iar reprezentanții societății au fost nevoiți să solicite prezența unui echipaj de Poliție, punctul de lucru fiind dotat cu un singur post de pază, fiind astfel imposibil ca la data de 31.05.2020 clientul să fie însoțit spre ieșirea din magazin de către șase agenți de pază.

19.3 Astfel, la momentul incidentului petentul avea obligația legală de a purta mască de protecție în spațiul comercial, iar acest aspect a fost constatat chiar de către organele de Poliție prezente în magazine, însoțirea în afara magazinului efectuându-se de către agenții de Poliție prezenți la momentul incidentului, nepunându-se vorba în situația prezentă de *dreptul de a selecta clienții* și nici de o atitudine discriminatorie față de petent.

Conform dispozițiilor art. 2 din OG 137/2000 sunt discriminatorii prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de

atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare. Astfel, nu poate fi considerat tratament discriminatoriu solicitarea de a respecta dispozițiile legale în vigoare.

19.4 Cu privire la condițiile de formă ale petiției se solicită să se constate faptul că nu sunt îndeplinite condițiile de formă cerute de lege pentru petițiile îndreptate către CNCD potrivit alin. 1 al art. 11 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, petiția nerespectând aceste condiții, nearătând dovezile pe care se sprijină. Toate aspectele care țin de pretinsa existență a discriminării sunt relevate de către petent prin interpretările sale asupra evenimentelor, aceasta nefiind dovedită prin niciun alt mijloc.

20. În concluzie, partea reclamată solicită să se constate că cele sesizate de petent prin intermediul petiției nu constituie discriminare conform prevederilor OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, iar în consecință să se respingă solicitarea petentului ca fiind neîntemeiată și nefondată.

21. La dosar au fost depuse înscrisuri în susținerea celor declarate de partea reclamată, respectiv: raportul de pază întocmit ca urmare a incidentului (fila 15 la dosar). În ceea ce privește solicitarea petentului de a fi depuse la dosar înregistrările video surprinse la momentul incidentului cu ajutorul camerelor de supraveghere, partea reclamată menționează ca acestea nu mai sunt disponibile, fiind șterse prin suprascriere la expirarea termenului de 20 de zile prevăzut de Legea nr. 333/2003.

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Drept național și internațional aplicabil/ jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

- Constituția României;
- OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare: art. 2 al. 1
- legislație specială, legislație internațională etc.

Principiile de analiză

Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- la **situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**,
- la **situații diferite**, tratamentul juridic nu poate fi decât **diferit**. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat”.

Suntem în prezența unei posibile **discriminări directe**:

- o persoană este tratată în mod nefavorabil;
- prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară;
- iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

Aplicarea principiilor la spetă

22. **În fapt**, prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare, Colegiul director fiind chemat să analizeze, potrivit obiectului petiției și a documentelor depuse la dosarul cauzei, în ce măsură faptele sesizate sunt de natură discriminatorie și pot aduce atingere drepturilor recunoscute de lege, prin manifestări și atitudini care pot crea un cadru de inegalitate.

23. Colegiul director reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care petentul a fost tratat discriminatoriu de partea reclamată, acesta fiindu-i condiționat accesul în magazin de purtarea măștii de protecție, urmând a se pronunța asupra aspectelor sesizate de petent, respectiv asupra tratamentului aplicat de partea reclamată care, prin manifestări verbale și atitudini ostile a creat un cadru intimidant și degradant asupra petentului.

24. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

25. În considerarea incidenței obiectului petiției la câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de CNCD este administrativ – jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

26. Astfel, Colegiul analizează, în strânsă legătură, în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art. 2 al OG nr.137/2000, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și, subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de către OG nr. 137/2000, republicată.

27. Raportat la obiectul petiției, Colegiul Director al CNCD are în vedere dispozițiile

art.2 alin.(1) din OG nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora constituie discriminare *“orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*.

28. De asemenea, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, *principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv*.

29. Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în OG nr. 137/2000, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din OG nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art. 2, alin.(1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

30. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din OG nr. 137/2000, relativ la definiția discriminării, Colegiul director menționează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2, alin.1 din OG nr.137/2000. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă

beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al OG nr. 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de petentă (reclamant) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

31. Curtea Europeană de Justiție a arătat că, în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis (a se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31, cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag.16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag.16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16).

32. Colegiul director mai reține că, în lumina art. 20, alin. 6, din OG nr. 137/2000, în materia discriminării sarcina probei este împărțită în sensul că petentului îi revine sarcina să dovedească existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări, aceasta trebuind să aducă probe în sprijinul afirmațiilor sale. Art. 20, alin. (6) teza I din OG nr. 137/2000 prevede că: *„Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament”*.

33. Referindu-ne la afirmații care pot face obiectul unor plângeri deduse soluționării, astfel cum Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a statuat în jurisprudența sa, este necesară constatarea existenței/inexistenței afirmațiilor precum și examinarea întregului complex de împrejurări în care cuvintele au fost rostite. Atunci când CNCD este sesizat cu privire la conținutul unor acte sau fapte care îmbracă forma unor afirmații exprimate prin cuvinte, obiectul dedus soluționării petiției este circumscris analizei afirmațiilor în cauză, ceea ce presupune, în prima instanță, constatarea existenței afirmațiilor și în ultimă instanță constatarea conținutului afirmațiilor, sub aspectul incidenței sau nu a prevederilor OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

34. Or, în raport de susținerile părților și înscrisurile depuse la dosar de acestea, Colegiul director este de opinie că, în prezenta speță, nu pot fi reținute mijloace probatorii de natură a reține prezumția săvârșirii unei discriminări împotriva petentului. Trebuie subliniat faptul că în sarcina petentului cade obligația de a proba săvârșirea unor fapte de discriminare, fapte probate la nivel de certitudine în ceea ce privește refuzul de a fi primit la cumpărături fără a purta mască de protecție, pe considerentul că acesta nu purta masca de protecție în incinta magazinului din motive medicale.

35. Din plângerea petentului rezultă faptul că a existat un comportament lipsit de respect al părții reclamate, fără a se putea proba la nivel de certitudine un comportament discriminatoriu la adresa acestuia. Din probele existente la dosar rezultă faptul că însăși petentul, prin atitudinea sa, apelează la anumite situații pentru a crea momente neavizate în plină pandemie, aceasta având obligația de a respecta măsurile sanitare impuse de legislația în vigoare cu privire la prevenirea răspândirii virusului Sars-Cov2.

36. Având în vedere cele de mai sus, și analizând înscrisurile aflate la dosar și susținerile părților, Colegiul director reține că nu există suficiente probe cu privire la afirmațiile petentului conținute în plângere, manifestările reclamate de acesta fiind relatate în obiectul petiției ca o înșiruire de momente ce au generat o situație percepută drept inechitate între el și celelalte persoane aflate în interiorul magazinului. Petentul nu probează acuzele aduse părții reclamate iar din analiza informațiilor conținute în petiție și a documentelor aflate la dosar nu rezultă elemente concrete ce ar putea face dovada existenței unor acte medicale care să probeze faptul că petentul are probleme cu respirația și nu poate purta masca de protecție.

37. Așadar, Colegiul director consideră că, în prezenta speță, față de documentele depuse la dosar, nu sunt prezente indicii de natură a prezuma că un criteriu interzis stipulat de art. 2, alin. (1) a constituit o faptă de discriminare săvârșită de partea reclamată prin angajații săi și nu sunt arătate dovezi concludente pe care să se sprijine capete de cerere ale petentei (lipsă probe de discriminare).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin.(2), din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art.2, alin.1) din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nu sunt probe concludente care să poată conduce la stabilirea faptei de discriminare.

2. O copie a hotărârii se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 08.12.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – membru, DIACONU ADRIAN NICOLAE – membru, GRAMA HORIA– membru, MOȚA MARIA– membru, LAZĂR MARIA – membru, HALLER ISZTVAN – membru, POPA CLAUDIA SORINA - membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din data de 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Redactată și motivată: AND/FL

Data redactării: 04.01.2022

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.